

hænger ikke sammen, og det har den overhovedet ikke gjort i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er jo som værende af mandkøn meget betænkelig ved at tage ordet i denne debat, men jeg synes faktisk, hvis jeg må sige det, at niveauet har været meget ringe.

Jeg synes faktisk godt, man kan kræve af fru Elsebeth Gerner Nielsen, at hun hører på det, fru Birthe Rønn Hornbech siger, nemlig at vil man tale om vold, så må man også dokumentere det igennem en dom. Ellers er der kun tale om sladder, og det kan man ikke bruge til noget, slet ikke i forbindelse med en lovgivning.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er vi altså *meget* uenige om.

Det er ikke et spørgsmål om at lytte til fru Birthe Rønn Hornbech. Det er et spørgsmål om, at jeg ikke er enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at man altså skal have dømt manden for vold, for at det kan tælle med som et bevis for, at kvinden rent faktisk har været udsat for vold. Jeg mener, at blå mærker, brækkede ribben og psykologerklæringer, der viser, at man har været udsat for vold også af psykisk karakter, kan tælle med, og det er der faktisk en hel del af dansk lovgivning, der bygger på.

Så siger fru Birthe Rønn Hornbech, at der jo ikke er nogen grund til at være bange, for, som der står i § 26, man har ret til at blive. Men hvis kvinderne kan læse indenad og konstatere, at to ud af tre rent faktisk bliver udvist, så ville jeg som kvinde være enormt nervøs for at anmelde manden, i alt fald hvis jeg ikke ønskede at komme tilbage til mit hjemland, og det kan der være mange gode grunde til. Komme hjem til Danmark vil de fleste af os danskere sikkert rigtig gerne, fordi det er så godt et land, vi har. Jeg kan fortælle tårevædet om, hvor godt et land, Danmark er, og det lægger man især mærke til, når man har været ude at rejse.

Men der er andre lande, der altså ikke er så gode at komme hjem til og slet ikke som kvinde, og dem er vi også nødt til at tage hensyn til. Vi er nødt til at acceptere, må jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at det ikke er alle kvinder, der har det nær så godt, som vi har haft det, har haft de muligheder, vi har haft, har haft den frihed, vi har haft, og har nydt den ligestilling, som andre har kæmpet for at vi har fået.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis jeg skal overbevises, så skal der argumenteres, og så skal der være konsekvens i argumentationen.

Det er ikke mig, der siger, at der ingen grund er til at være bange. Det er fru Elsebeth Gerner Nielsen, der bliver ved med at argumentere for, at folk ikke tør henvende sig til politiet. Så prøver jeg bare at nå frem til, at det heller ikke er et krav i udlændingeloven, og af pædagogiske grunde beder jeg fru Elsebeth Gerner Nielsen om selv at bekræfte det, for så kunne det være, at hun kunne huske det bagefter.

Så er det jo interessant, at for fru Elsebeth Gerner Nielsen er vold altså alt muligt, som fru Elsebeth Gerner Nielsen kan iagttage. Det er ikke beviser. Hvornår har De Radikale fået den retspolitik, at der ikke kræves beviser, før en mand kan dømmes?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Når jeg hører fru Elsebeth Gerner Nielsen, så føler jeg mig faktisk hensat til et bestyrelsesmøde i Dansk Kvindesamfund.

Jeg må indrømme, at jeg synes, hvis jeg skal sige det sådan, at tonelejet er så højt, at jeg er lige ved at sige, at det skal gøre det ud for argumentation, og det gør det faktisk ikke.

Nu udvider fru Elsebeth Gerner Nielsen sine anklager med at tale om psykisk vold, og der er vi ude på det fuldstændig udokumenterbare, hvor man simpelt hen kan slynge om sig med beskyldninger, som overhovedet ikke er til at dokumentere.

Jeg synes, det er en meget, meget enkel verden, fru Elsebeth Gerner Nielsen er i, og jeg kan ikke lade være her lige ganske kort at minde om den sag, der for 20 år siden var – var det ikke i Aalborgs udkant – hvor der havde været mishandling af nogle børn i en lægefamilie, og hvor det viste sig, at konen, der var meget mandhaftig, simpelt hen havde gennembanket manden til at fortie den form for mishandling, der fandt sted.

Jeg synes altså, at verden godt kan se anderledes ud, end den gør i Dansk Kvindesamfund.

Kl. 17.05

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen og derefter er det ministeren.